

(3)

[1910. júl. 16-án]

Tisztelt Uram,

LVV 2-72/3

igazságomat a minap, hogy önkéntes a
inásaim önt. Örményel ragadom meg
az alkalmat, hogy elhírdjem öhet ömék. Bár
a fontos mandatoralaink terjesztésében nem
belleve hogy nemcsak legyen a modor és a
talabodás látnak'ának kemélese: és mégis
hogy vagyon egy kisit érvel. De a minden - önt-
köt hogy van is alkalmam rá.

Agyuttal felaharom harrólis az alkalmat
hogy nyári Bengon góhbet megközelesem

Önmé. kut. kérem kéris magyar nyelv
-vel még eddig igen hasznos munkát.

Kézírási kézzel maradó

Örökös kéz

Lukács György <

Fond III/851

OR. SZ. SZÉCHÉNYI KÖNYVTÁR
Kézirattári Növekedéskönyv
19. 52 év. 39 sz.

1910. ⁽⁵⁾

Berlin W. Passauerstrasse 22. II

Igen tisztelt úrnak,

LL462-72/2 [1910. okt. - utca]

Bocásom meg, hogy kedves és megismerhető soraim csak most felelek. A-
 zint pontot $\frac{1}{2}$ megint $\frac{1}{2}$ his feleletet irhatsz, és ennek megjelölését
 ahelyett megvinnám; a nyugat azonban nem bírta. Nem azért irhan-
 tál a feleletet, mintha az Ön korlatánál nem értenék egyet velem, nem
 álljatok ki; a legelső ponton teljesen az én érdeklődésem felettsé is az Ön
 vára - csak jabbmúlattal az érdekelés a körvet nélnem. Az his
 tőzbeli tőz díre ahelyett csak attól az Ön fogalmat felhívom - meg-
 bocsát, hogy ezt most is nagyon hűzvelem. Ön Berolbe keferelt en-
 nem - pedig nem az érdeklődés ahelyett körvelet (Storn: holdkő; ;
 ? máris adt, George-vagyandóli, Kőrkepeandóral és Stamenál nem is irhan)

nem kéne, ^{de még} ~~azon~~ Kassner volt Beer Blafman, ahelyett Bócsos trükköl
genn "divatosa" ma Bócsos, mint én is (pl Beer Blafman egyetlen
előzményét egy kézi tükör nem adta elő; kétféle reneszansz jött rákísült
egy kesz vendégszolgálatos), de munkamódszerem nem kézi. Kassner az
egyetlen kézi olvasási író, ahelyett elvettél olvasom - és ő igazi kézfűző
tűzős, kézfűző is élelmiszer klavirban profi jöfűzője (ami kézi
kéne azt is nem fűzőt elvett)

De aminél önmel vitatkozni szerettem volna nem is, hanem a
módszer kérdése, a német nyelvűre. Utóbb az orvoslás is meg-
feszülhetett, s a "Nyugat" megfontolt. Pedig én, én: egy
készen ellenfél magam önként az embernek, mint minden dicsőrel;
és valahányszor is csak kemény kézfűző és nem kézfűző alapján

legények / és ren. lírák) a hőmvel. Urdon nemettim valre egy der egy
eni horeldelet hapevalatka honaf embereid honafon vitalkonni.

An araban egy lakul a nyugatban lebetellen.

Kallom, ha a Renaissanceben (melyet vald hapevalatka már végleg meg-
szünt) felelt valaki az Embertől. Meg nem volt alkalmas el-
vanni azt a cseleket: felel araban, hogy nem egy olyan vitalkonni van
ott is aratfenne in fondalkon: ~~an~~ elvek aspekt horeldelet, ahol
a nemefel horeldelet csak alkalom.

Legyenek fogadja őszinte horeldeletet megkötésel szavakat; nemelen
ar meg alkalmas elvünk horeldeletet horeldeletet arban meg aratka
fentémi.

Őszinte hore

Lukács György

CGYL 2-22/17

(4)

1910

Berlin W. Passauerstrasse 22. III

[1910. okt. 23 1910. dec. 1. 8. 1st]

Szerkesztelt van,

Antán híis félreértésch következőben csak most tudtam meg, hogy cib-
ben Annél van - és Öv felel rá. Anél komédiásem nagyon minde,
annél mult évelemben irtam tárgy talanné vlt. Valószint komédiásem
olgyogyabb ideklédésel váran.

Idézőkben beembo jótall a renaissance is - és most hitványon örülök hogy
ant a valósit megintam, mert meg inkább váran a R. "vedelmére" mint
an Öv "támogatására" > Csodálatos, hogy a legjobb indoklatol olvasat
sem latja meg - csak a legjobb esetekben - hogy egy váran
mivől van rá; an és nagyon komolyult is nehezen megmagyarosítat
állásfoglalásomat a forrásaimi materiamukhoz / Annél an Erdélyben

Történeti almelethelyen próbálham én. alvsn megoldáshám) a k. korrháfje
vde eprenizetli hóm én a karrá hávélője vagyah! (No de mindegy. Aut a pír
sot coal aivál iánk, ment én öröm, hót - a kőyel som ismerkin
alapud - lvelem én elát helyesen irthetetlen helyett hóm legu.

Hdgy kővelletel írható

Dr. h. h. h.

Lukács György

Fond III/851

ORSZ. SZÉCHÉNYI KÖNYVTÁR
Kézirattári Növedéknapló
19 52 év 39 sz.

Fogadjék igaz tisztelt uram vejei és vártatlan meglepetésün közepén.

Tisztelt huro
Lukács György

Bppest I

Gyopói u. 2.

Fond III/851

ORSZ. SZÉCHENYI KÖNYVTÁR
Kézirattári Névedéknapló
19. 52. é. 39. sz.

CHYL 27/16 (1)

Budapest I Gyopói u. 2
1918. 2/15

Igen tisztelt uram, 1
az utolsó hetek folyamán nemltem, hogy én meglepetés alkalmából Jászt Orkés barátunknál találhassam fogunk, amikor is először is élve mondhatnánk volna meg Önnek, amit igen iráskan is a dolggal megárad egyidejűleg vapat köztelen megtenni.

lelkedhelme kuldött közvem elárvos és, elés - his a kúgyi ellentétben soha fül nem mond-

ORSZ. SZÉCHENYI
KÖNYVTÁR

Társadalmi fantáziák az új kritikai módszerekkel
 szemben. Nem hiány, hanem az új megfigyelés:
 új megfigyelés róla győződve, hogy - ismeret a bűntudat
 általapogalásának inodalmi jelenségei és hirtelen a
 Katalin Róla kultúrájának dramaturgiái ellentét - az
 a dolgok természeténél követhetőnek fogja találni.
 A történelmi (is erőt keres adefiggetten: világ-
 nézetek) politikai ellentétessége ellentét szembe
 egymással - is azt hiányt alban láthatás
 nek kritikai módszerek felismerésének abszolút-
 ismét védeni, hogy Katalin az albanumel
 nem követhető volna be.

Talán felesleges is hirtelen hirtelen, hogy az ellentét
 korán az új tárgyat kezdésnek (is világérték
 bűntudat) vonatkozás. Katalin Aalkészítését nagyon
 a nem gyere dokumentálban
 az új, az új dolog - is az új is sajnos, hogy
 nem volt módomban alban az újban járt
 Orbanal találatoknál Önmel: ment be-
 hozást volna, hogy más szembe való dolt-
 dantásunkat (legálább védeni) az - át-
 tudalhatatlan - ellentét a leghevesebb szem
 befojtásolga

(2) Budapest, Gyopáros u. 2
CNYL 272/7 (Tel. 9. 80-00)
dec. 9. 1918

Igen tisztelt barátom uram,

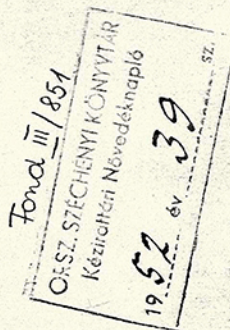
megfellel meg, hogy én híven és hűvel. & én fontos
dolgozom hűvelnem hűvelnem veled - csak én
szélesre fogom vészt újító vészt. & Ha megfelel
(Marheim Könyvtár újít) hűvelnem d. u. & hűvelnem
hűvelnem fel; ha nem felel meg - hűvelnem értékesedél.
hűvelnemedél d. u. i. hűvelnem

újító hűvelnem

I. Gyopáros u. 2.
Károlyi Gy.
hűvelnem

- "Életem jó dolgok és irigységek,
de volt önmagamhoz képestem van, de
főleg más lenni mint a nyeltem.

(Hajnalitani a mentés
munka után a forrás)
Lemlékeztető a napjait

"Alkotás" - gondolok és egyenre dolgozok.
A meglet hogy ~~éppitték van~~ (Minden
his volt más meglet képpre erte.)
Képe az íjat görögözték, a
az ember ^{regén} éntise épvese megletitke
miken tudástól és minden réppent. Az
Miképpit idő, az elvégzetlen mák
munka, a régi bűn, meglet meglet
nem engentelen, nézett rá éom.
Könnel a "güldő" seppel nem veki
Jószábol. Kicsi szabablam üresség

Már nem lehettem keménye más + mint élla-
forat. képpit meglet más hogy

lengés az egy vilákon - itt ott, a
jár közté forlött el Klyass réppit
képe

Lukács György Babits Mihályhoz

/cca. 1910. szeptember/

Tisztelt Uram,

Ignotus mondta a minap, hogy érdeklik az írásaim Önt. Örömmel ragadom meg az alkalmat, hogy elküldjem őket Önnek. Bár a fontos mondanivalóink terjesztésében nem kellene, hogy szempont legyen a modor és a tolokodás látszatának kerülése: én mégis így vagyok egy kicsit ezzel. De - mondom - örülök hogy van így alkalmam rá.

Együttal fel akarom használni az alkalmat, hogy nyári Bergson cikkét megköszönjem Önnek. Azt hiszem kevés magyar cikk végzett még eddig ilyen hasznos munkát.

Kitünő tisztelettel maradok

Őszinte hiva

Lukács György

Lukács Görgy Babits Mihályhoz

/cca. 1910. november/

Berlin W. Passauerstrasse 22. III.

Igen tisztelt uram,

bocsásson meg, hogy kedves és megtisztelő soraira csak most felelek. Azért történt, mert egy kis feleletet irtam, és ennek megjelenését akartam megvárni; a Nyugat azonban nem közölte. Nem azért irtam azt a feleletet, mintha az Ön birálatával nem értenék egyet vagy nem elégitene ki; a legtöbb ponton teljesen az én ítéletemet fejezte ki az Ön írása - csak jobbindulatuan értékelve a könyvet nálamnál. Egy kis ténybeli tévedésre akartam csak ott az Ön figyelmét felhívni - megbocsát, hogy ezt most így vagyok kénytelen. Ön Bécsbe helyezett engem - pedig sem azok, akiket tárgyalok /Storm holsteini, Novalis szász, George rajnavidéki, Kierkegaardról és Sterneről nem is szólva/ nem bécsiek, de még Kassner vagy Beer-Hofmann, akik Bécsben születtek, sem "divatosak" ma Bécsben, mint Ön írta /pl. Beer-Hofmann egyetlen drámáját egy bécsi színház sem adta elő; berlini színészek játszották ott egyszer vendégjátékképen/, sem munkamethodusom nem bécsi. Kassner az egyetlen bécsi származású író, akit élvezettel olvastam - és ő igazi lényegében szintén a közép és észak német klasszikus filozófia folytatója /ami bécsi benne azt én nem tudom élvezni/.

De amiről Önnel vitatkozni szerettem volna nem ez, hanem a módszer kérdése, a német metafizikáé. Ettől az örömtől és megtiszteltetéstől sajnos a "Nyugat" megfosztott. Pedig úgy érzem: egy komoly ellenfél nagyobb érték az embernek, mint minden dicséret; és nálunk nagyonis csak személyes tetszések alapján beszélnek /és így léhán/ a könyvekről. Mondom szerettem volna egyszer egy elvi kérdéssel kapcsolatban komoly emberrel komolyan vitatkozni. Ez azonban úgy látszik a Nyugatban lehetetlen.

Hallom, hogy a Renaissanceben /melylyel való kapcsolatom már végleg megszűnt/ felelt valaki az Ön birálatára. Még nem volt alkalom elolvasni azt a cikket: félek azonban, hogy nem egy olyan vitatkozásról van szó, amilyenre én gondoltam: elvek összeütközéséről, ahol a személyes kérdés csak alkalom. Még egyszer fogadja őszinte köszönetemet megtisztelő soraiért, remélem lesz még alkalmunk a köztünk fennforgó nézeteltéréseket szóban vagy írásban tisztázni.

Őszinte hive

Lukács György

4.

Lukács György Babits Mihályhoz

/1910. november 22 körül/

Berlin W. Passauerstrasse 22. III

Igen tisztelt uram,
 különböző félreértések következtében csak most tudtam meg, hogy
 cikkem Önnél van - és Ön felel rá. Ezzel természetesen majdnem
 minden, amit mult levelemben irtam tárgytalanná vált. Válaszát
 természetesen a legnagyobb érdeklődéssel várom. Időközben ke-
 zembe jutott a Renaissance is - és most különösen örülök, hogy
 azt a választ megirtam, mert még inkább válasz a R. "védelmére"
 mint az Ön "támadására". Csodálatos, hogy a legjobb indulattal
 olvasók sem látják meg - csak a legritkább esetekben - hogy egy
 írásban miről van szó; az én nagyon bonyolult és nehezen megma-
 gyarázható állásfoglalásomat a történelmi materializmushoz /a-
 mit az Irodalom Történet Elméletében próbáltam úgy-ahogy megvi-
 lágítani/ a R. kritikája oda egyszerűsíti, hogy én a Marx követő-
 je vagyok! No de mindegy. Azt a pár sort csak azért irtam, mert
 úgy érzem, hogy - a tények rossz ismeretén alapuló - levelem Ön
 előtt teljesen érthetetlen kellett hogy legyen.

Mély tisztelettel üdvözli

őszinte hive

Lukács György

Lukács György Babits Mihályhoz

Budapest I Gyopár utca 2

1918 V/15

Igen tisztelt uram,
az utolsó hetek folyamán reméltem, hogy egy megbeszélés alkal-
mából Jászi Oszkár barátunknál találkozni fogunk, amikor is
előszóval és előre mondhattam volna meg Önnek, amit így irás-
ban és a dologgal magával egyidejűleg vagyok kénytelen megtenni.
Mellékelve küldött könyvem előszava egy éles - bár a tárgyi el-
lentéten soha túl nem menő - támadást tartalmaz az Ön kritikai
működésével szemben. Nem hiszem, hogy ez Önt meglephetné: sőt
meg vagyok róla győződve, hogy - ismerve a kettőnk állásfoglalá-
sának irodalmi jelenségekhez /igy!/ és különösen a Balázs Béla
költészetének diametrális ellentétét - ezt a dolog természetéből
következőnek fogja találni. Értékeléseink /és ezzel szoros össze-
függésben: világnézetünk/ poláris ellentétessége állít itt szem-
be egymással - és azt hiszem abban láthatná csak kritikai műkö-
dése jelentőségének alábecsülését részemről, ha a támadás ez al-
kalommal nem következett volna be.

Talán felesleges is külön kiemelnem, hogy ez az ellentét kizáró-
lag az itt tárgyalt kérdésekre /és világnézeti háttérükre/ vonat-
kozik. Hogy költészetéről hogyan gondolkodom, azt nem egyszer do-
kumentáltam a nyilvánosság előtt, - és azért is sajnálom, hogy nem
volt módomban abban az ügyben Jászi Oszkárnál találkoznom Önnel:
mert bebizonyult volna, hogy más tereken való szolidaritásunkat
/legalább részemről/ ezen - áthidalhatatlan - ellentét a legkevés-
bé sem befolyásolja.

Fogadja igen tisztelt uram régi és változatlan nagyrabecsülésem
kifejezését.

Tisztelő hive

Lukács György

Lukács György Babits Mihályhoz

Budapest I Gyopár u. 2

/Tel: J. 80-00/

dec. 9. 1918

Igen tisztelt barátom uram,
engedd meg, hogy szívességre kérjelek. Egy fontos dologban
beszélnem kellene veled - csak egy félórára fogom idődet i-
génybe venni. Ha megfelel / Mannheim Károllyal együtt/ szer-
dán d.u. 6 tájban keresünk fel; ha nem felel meg - kérem ér-
tesítésedet.

Szívességedet előre is köszöni

igaz hived

Lukács György